

**Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av konvention nr 187 om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö som antagits vid den nitiofemte Internationella arbetskonferensen samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen**

### PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens, Internationella arbetskonferensen, antog år 2006 konventionen om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö samt den rekommendation som ansluter sig till konventionen. Konventionens mål är att främja en fortlöpande förbättring av arbetsmiljön för att förhindra arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång. I detta syfte ska medlemsstaten i samarbete med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer utforma en nationell politik, ett nationellt system samt ett nationellt program.

I propositionen föreslås att riksdagen antar konventionen och en lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen. Finlands lagstiftning motsvarar bestämmelserna i konventionen och ett godkännande av konventionen kräver inga ändringar i lagstiftningen.

Centrala nationella lagar med avseende på konventionen är arbetarskyddslagen, lagen om arbetarskyddsförvaltningen och lagen om företagshälsovård.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som konventionen träder i kraft för Finlands del. Bestämmelser om ikraftträdandet ska enligt förslaget utfärdas genom förordning av republikens president. Konventionen träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos ILO:s generaldirektör. Efter det träder konventionen i kraft för respektive medlemsstat tolv månader efter den dag då den statens ratifikation har registrerats.

I propositionen föreslås dessutom att den rekommendation som kompletterar konventionen ges riksdagen till känna för att beaktas i kommande lagstiftningsarbete, om det anses ändamålsenligt och möjligt.

**INNEHÅLL**

|                                                                        |           |
|------------------------------------------------------------------------|-----------|
| <b>PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL .....</b>                      | <b>1</b>  |
| <b>INNEHÅLL .....</b>                                                  | <b>2</b>  |
| <b>ALLMÄN MOTIVERING.....</b>                                          | <b>3</b>  |
| <b>1 Nuläget.....</b>                                                  | <b>3</b>  |
| <b>2 Propositionens konsekvenser.....</b>                              | <b>3</b>  |
| <b>3 Beredningen av propositionen.....</b>                             | <b>3</b>  |
| <b>DETALJMOTIVERING.....</b>                                           | <b>4</b>  |
| <b>1 Konventionens och rekommendationens innehåll .....</b>            | <b>4</b>  |
| <b>2 Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland.....</b>  | <b>5</b>  |
| <b>3 Konventionens förhållande till gemenskapslagstiftningen .....</b> | <b>8</b>  |
| <b>4 Ikraftträdande .....</b>                                          | <b>8</b>  |
| <b>5 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....</b>   | <b>8</b>  |
| <b>LAGFÖRSLAG .....</b>                                                | <b>10</b> |
| <b>KONVENTIONSTEXT.....</b>                                            | <b>11</b> |
| <b>REKOMMENDATIONSTEXT.....</b>                                        | <b>19</b> |

## ALLMÄN MOTIVERING

### 1 Nuläget

ILO:s konvention (nr 187) om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö samt den rekommendation (nr 197) som ansluter sig till konventionen antogs vid den Internationella arbetskonferensen i juni 2006.

Utgångspunkten för konventionen är att främja arbetarskyddet och arbetsmiljön såväl genom nationell politik, nationella system och program som genom en nationell förebyggande arbetsmiljökultur så, att bland annat antalet arbetsolycksfall, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång minskar. Konventionen stöder och kompletterar således genomförandet av projekt och program som redan är aktuella och sådana som kommer att genomföras i framtiden.

I Finland har flera program och projekt med syfte att främja skyddet av säkerhet och hälsa i arbetet pågått. Enligt programmet för Matti Vanhanens andra regering fortsätter arbetet med de ärenden som anknyter till det nationella åtgärdsprogrammet för att befrämja arbetslivets dragningskraft och den yrkesaktiva befolkningens arbets- och funktionsförmåga under ledning av det nya arbets- och näringsministeriet.

### 2 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inte några betydande ekonomiska konsekvenser eller konsekvenser i fråga om organisationen, eftersom den finska lagstiftningen uppfyller kraven i konventionen.

### 3 Beredningen av propositionen

För utarbetandet av denna proposition har utlåtanden lämnats av Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf, AKAVA rf, Kommunala arbetsmarknadsverket, Statens arbetsmarknadsverk, arbetsministeriets arbetsteam för arbetsmiljöpolitik och arbets-

teamet för internationella ärenden, Företagarna i Finland rf, Statistikcentralen, Arbetshälsoinstitutet, Finlands Näringsliv EK och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund.

Statens arbetsmarknadsverk konstaterade i sitt utlåtande att det inte funnit något hinder för att ratificera konventionen. Konventionen och den rekommendation som kompletterar den motsvarar förhållandevis väl vår nationella lagstiftning. Nuvarande förfaranden ligger i linje med konventionen och rekommendationen och stöder målen i dem. Enligt Kommunala arbetsmarknadsverkets utlåtande har Finland ett långt genomfört nationellt, på lag grundat system för arbetsmiljö som omsatts i praktiken i olika branscher och som visat sig fungera mycket väl. Enligt Kommunala arbetsmarknadsverket behövs det inte utöver detta system ännu en ny bindande konvention som måste följas och vars utgångspunkter inte är de samma som i det finska systemet. De samarbetsförfaranden och mål som presenteras i konvention 187 har uppnåtts genom ett nationellt system och trepartssamarbete samt genom nationella arbetshälsoprojekt. Med stöd av detta framförde Kommunala arbetsmarknadsverket att det inte i Finland finns behov av att ratificera konventionen och den rekommendation som ansluter sig till den. Enligt utlåtandet från arbetsministeriets arbetsteam för arbetsmiljöpolitik och arbetsteamet för internationella ärenden är konventionen och den rekommendation som ansluter sig till den, i överensstämmelse med målen i vår lagstiftning, och i detta hänseende finns det inte något hinder för att ratificera konventionen.

Enligt utlåtandet från löntagarnas centralorganisationer FFC, FTFC och AKAVA bör konvention nr 187 om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö och den rekommendation nr 197 som ansluter sig till konventionen antas. Organisationerna betonas i sitt utlåtande att konventionen kommer att bindas till de redan gällande ILO-konventioner som antagits inom arbetarskyddet – i synnerhet till konvention nr 155, som gäller arbetarskydd och arbetsmiljö. Löntaga-

rorganisationerna framhöll att en omfattande nationell politik för att främja säkerhet och hälsa i arbetet bör utformas i enlighet med målen i konventionen och i den rekommendation som ansluter sig till den. Det som enligt organisationerna bör lyftas fram i rekommendationen när det nationella systemet utvecklas är säkerheten och hälsan för utsatta arbetstagare, såsom bl.a. ungdomar och korttidsanställda samt lika behandling av båda könen när det gäller arbetsmiljöfrågor. För utvärderingen och utvecklandet av verkningarna av den nationella politiken är det dessutom enligt organisationerna ett stöd att det årligen på det sätt som anges i ILO:s konvention nr 81, som gäller yrkesinspektion inom industri och handel, ska rapporteras om arbetarskyddsmyndigheternas verksamhet och att en nationell profil i enlighet med rekommendationen utarbetas.

Företagarna i Finland rf och Finlands Näringsliv EK konstaterade i sitt utlåtande att det inte finns något hinder för att ratificera konventionen och rekommendationen. EK ansåg i sitt utlåtande att den nationella arbetarskyddsstrategin för social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde och uppföljningen av den, liksom också den beredning

av lagstiftning och utvecklingsåtgärder som sker i arbetarskydds- och hälsoavdelningarnas trepartsdelegationer och uppföljningen av verkställandet motsvarar kraven i konventionen och den rekommendation som kompletterar konventionen.

Statistikcentralen konstaterade i sitt utlåtande att den inte har något den vill tillägga eller kommentera i fråga om konventionen eller den rekommendation som kompletterar konventionen. I Finland finns ett fungerande system för insamling av uppgifter om arbetsolycksfall och ett gott samarbete mellan de aktörer som samlar in uppgifter om arbetsolycksfall. Statistikcentralen gör årligen upp nationell statistik över arbetsolycksfall och ger Eurostat och ILO behövliga uppgifter i den form som krävs. Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund ser inte enligt sitt utlåtande något hinder för att ratificera konventionen. Arbetshälsoinstitutet ansåg i sin tur i sitt utlåtande att finsk lagstiftning och praxis motsvarar ILO:s konvention och den kompletterande rekommendationen.

Konventionen har behandlats av Finlands ILO-delegation, som beslutat föreslå att konventionen antas.

## DETALJMOTIVERING

### 1 Konventionens och rekommendationens innehåll

I artikel 1 i konventionen definieras de i konventionen använda begreppen nationell politik, nationellt arbetsmiljösystem eller nationellt system, nationellt arbetsmiljöprogram eller nationellt program samt nationell förebyggande arbetsmiljökultur.

Enligt artikel 2 som gäller konventionens mål ska medlemsstaten främja en fortlöpande förbättring av arbetsmiljön för att förhindra arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång genom att i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer utveckla

en nationell politik, ett nationellt system och ett nationellt program. Dessutom ska varje medlemsstat vidta aktiva åtgärder för att fortlöpande skapa en säker och hälsosam arbetsmiljö genom ett nationellt system och nationella program för arbetstagarnas säkerhet och hälsa genom att beakta de principer som läggs fast i Internationella arbetsorganisationens (ILO) instrument och som är tillämpliga på ramverket för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö.

Enligt artikel 3 som gäller nationell politik ska medlemsstaten bland annat främja en säker och hälsosam arbetsmiljö genom att utforma en nationell politik. Vid utformningen av den nationella politiken ska medlemssta-

ten också främja sådana grundläggande principer som att bedöma risker och hälsofaror i arbetet, bekämpa hälsorisker i arbetsmiljön på arbetsplatsen och utarbeta en nationell förebyggande arbetsmiljökultur som omfattar information och samråd samt utbildning.

Enligt artikel 4 ska medlemsstaten utforma ett nationellt system för arbetsmiljö samt upprätthålla, utveckla och med jämna mellanrum revidera det. I artikeln uppräknas sådant som ska ingå i systemet.

Enligt artikel 5 ska medlemsstaten utforma och genomföra sitt nationella program samt övervaka, utvärdera och med jämna mellanrum revidera sitt nationella arbetsmiljöprogram i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer. I artikeln räknas dessutom upp sådant som måste ingå i programmet, till exempel ska det främja utvecklingen av en nationell förebyggande arbetsmiljökultur och medverka till skyddet av arbetstagare genom att så långt det rimligen låter sig göra och i enlighet med nationell lag och praxis avlägsna eller minimera arbetsrelaterade risker för att förebygga arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång och främja säkerhet och hälsa på arbetsplatsen.

I den rekommendation nr 197 som kompletterar konventionen finns närmare bestämmelser om den nationella politiken, det nationella systemet och det nationella programmet. Dessutom bör medlemsstaterna enligt kapitel IV i rekommendationen utarbeta och regelbundet uppdatera en nationell profil.

## **2 Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland**

Bestämmelserna i konventionen är målinriktade och genom dem strävar man efter att främja arbetarskyddet och arbetsmiljön tillsammans med arbetsmarknadsorganisationerna. Utgångspunkten i den nationella lagstiftningen är 18 § i grundlagen (731/1999) enligt vilken det allmänna ska sörja för skyddet av arbetskraften. Bestämmelserna i konventionen har direkta beröringspunkter med lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993), arbetarskyddslagen (738/2002) och lagen om företagshälsovård (1383/2001).

Dessutom grundar sig det system som beskrivs i konventionen på lagstiftningen om säkerhet och hälsa i arbetet. Den nationella politiken, det nationella systemet och det nationella programmet som nämns i konventionen är administrativa metoder som kan jämföras med t.ex. den nationella arbetarskyddsstrategin och som det inte är ändamålsenligt att föreskriva om på lagnivå.

Enligt 1 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen är arbetarskyddsförvaltningens uppgift att under ledning av social- och hälsovårdsministeriet sköta den regionala handledningen av och tillsynen över arbetarskyddet. Enligt 2 § ska arbetarskyddsförvaltningen för att främja arbetarskyddet bland annat utveckla säkerheten och sundheten i arbetet, dra försorg om de åtgärder som behövs för planeringen och utvecklandet av arbetarskyddet och bedriva nära samarbete med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom arbetarskyddet. I 4 § konstateras att det i samband med ministeriet finns en arbetarskyddsdelegation för behandling av principiella frågor som angår arbetarskyddet, för för enhetligande och främjande av arbetarskyddet samt för utvecklande av samarbetet på området. När det gäller delegationens sammansättning ska det beaktas att de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna och andra instanser som är viktiga för utvecklandet av arbetarskyddet ska vara företrädare. För motsvarande uppgifter finns inom arbetarskyddsdistrikten en arbetarskyddsnämnd.

Syftet med arbetarskyddslagen är att förbättra arbetsmiljön och arbetsförhållandena för att trygga och upprätthålla arbetstagarnas arbetsförmåga samt förebygga och förhindra olycksfall i arbetet, yrkessjukdomar och andra sådana olägenheter för arbetstagarnas fysiska och mentala hälsa som beror på arbetet och arbetsmiljön. På motsvarande sätt är syftet med lagen om företagshälsovård att arbetsgivaren, arbetstagarna och företagshälsovården tillsammans främjar förebyggandet av sjukdomar och olycksfall i anslutning till eller som följd av arbetet, hälsan och säkerheten i arbetet och arbetsmiljön, arbetstagarnas hälsa och arbets- och funktionsförmåga i olika arbetslivsskeden samt verksamheten bland de anställda.

Såsom ovan konstateras framgår konventionens syfte att främja arbetarskydd och arbetsmiljö av de centrala lagar som gäller säkerhet och hälsa i arbetet. Även trepartssamarbete nämns på lagnivå. Konventionen innehåller således inga bestämmelser som står i konflikt med den nationella lagstiftningen. Eftersom en förutsättning för den nationella politik, det nationella system och det nationella program som avses i konventionen är en välfungerande nationell helhet i fråga om arbetarskydd och arbetsmiljö, är det ändamålsenligt att beskriva den nationella lagstiftningen, åtgärderna och de instanser saken berör i lite vidare bemärkelse.

Arbeterskyddslagen förutsätter systematisk ledning av säkerheten. Arbetsgivaren ska fortgående ge akt på arbetsmiljön, arbetsklimatet och säkerheten gällande arbetssätten samt på de vidtagna åtgärdernas inverkan på säkerheten och hälsan i arbetet. Arbetsgivaren ska dessutom se till att åtgärder som gäller säkerhet och hälsa beaktas i nödvändig utsträckning i verksamheten inom alla delar av arbetsgivarens organisation. Enligt 9 § ska arbetsgivaren för den verksamhet som behövs för främjande av säkerhet och hälsa samt bevarande av arbetstagarnas arbetsförmåga ha ett program som omfattar behoven av att utveckla arbetsförhållandena på arbetsplatsen och verkningarna av faktorerna i anslutning till arbetsmiljön. Till arbetsgivarens skyldigheter hör också utredning och bedömning av riskerna i arbetet i enlighet med 10 § samt planering av arbetsmiljön i enlighet med 12 §. Med stöd av arbetarskyddslagen har det utfärdats ett flertal författningar på lägre nivå, som också hör till det nationella systemet för arbetsmiljö.

Enligt 4 § i lagen om företagshälsovård ska arbetsgivaren på sin bekostnad ordna företagshälsovård för att förebygga och bekämpa risker och olägenheter för hälsan som beror på arbetet och arbetsförhållandena samt för att skydda och främja arbetstagarnas säkerhet, arbetsförmåga och hälsa. Till företagshälsovård som arbetsgivaren ska ordna hör i enlighet med god företagshälsovårdspraxis bland annat att utreda och utvärdera hälsan och säkerheten i arbetet och arbetsförhållandena, att utreda, utvärdera och följa upp risker och olägenheter för hälsan till följd av

arbetet, arbetstagarnas hälsotillstånd samt arbets- och funktionsförmågan samt att lägga fram åtgärdsförslag i syfte att förbättra hälsan och säkerheten i arbetet. Dessutom ska arbetsgivaren samarbeta med representanter för den övriga hälso- och sjukvården, arbetsförvaltningen, utbildningsförvaltningen, socialförsäkringen och socialvården samt med representanter för arbetarskyddsmyndigheterna samt utvärdera och följa företagshälsovårdens kvalitet och effektivitet. Finlands system för arbetsmiljö utgår således från arbetsgivarens skyldigheter.

Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006, nedan tillsynslagen) innehåller för det första bestämmelser om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen. Enligt 26 och 27 § behandlas sådant som direkt påverkar arbetstagarnas säkerhet och hälsa samt ändringar i fråga därom mellan arbetsgivare och arbetstagare. Motsvarande ärenden som är vittomfattande och gäller arbetsplatsen i allmänhet samt bl.a. principerna för hur risker på arbetsplatsen utreds, de utvecklingsmål och utvecklingsprogram som inverkar på säkerheten och hälsan i arbetet, frågor som hänförs till organiseringen och dimensioneringen av arbetet, behovet och ordnandet av undervisning och handledning samt de statistiska uppgifterna och andra uppföljningsuppgifter om säkerheten och hälsan i arbetet ska behandlas i arbetarskyddskommissionen. En arbetarskyddskommission ska inrättas på en arbetsplats där minst 20 arbetstagare regelbundet arbetar. Om det inte finns någon arbetarskyddskommission på arbetsplatsen behandlas de nämnda ärendena mellan arbetsgivaren och arbetarskyddsfullmäktigen. En arbetarskyddsfullmäktig ska utses, om minst tio arbetstagare regelbundet arbetar på arbetsplatsen. Arbetsgivaren ska för egen del utse en arbetarskyddschef för samarbete, om arbetsgivaren inte själv sköter denna uppgift. På varje arbetsplats ska dock arbetsgivaren och arbetstagarna, oberoende av antalet arbetstagare, tillsammans upprätthålla och förbättra säkerheten på arbetsplatsen.

I tillsynslagen finns också bestämmelser om förfarandet när arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskydd. I lagen finns

bestämmelser myndighetens och inspektörens befogenheter och skyldigheter, utövande av befogenheter, tillsynen över produktsäkerheten, rättsmedel, anmälningsskyldighet samt straffbestämmelser. Bestämmelser om arbetsbrott finns i 47 kap. i strafflagen (39/1889). Arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsbyråer är distriktsmyndigheter med ansvar för arbetarskyddet och tillsynen över det. I Finland finns för närvarande åtta arbetarskyddsdistrikt (statsrådets förordning om arbetarskyddsdistrikt 1035/2003). Med social- och hälsovårdsministeriet och varje arbetarskyddsdistrikt ingås årligen resultatavtal som är ett avtal om verksamhetsmålen och de tillgängliga resurserna för det aktuella året.

Inom social- och hälsovårdsministeriet verkar utöver den redan nämnda arbetarskyddsdelegationen också andra permanenta delegationer i vars sammansättning ska beaktas de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna och annan expertis. Enligt 2 § i statsrådets förordning om delegationen för beredning av arbetarskyddsbestämmelser (1048/2003) ska delegationen bereda förordningar som utfärdas med stöd av arbetarskyddslagen och övriga förordningar som ansluter sig till arbetssäkerheten, följa och främja det europeiska och internationella samarbetet inom sitt område, följa forskningen om arbetarskyddet och ge utlåtanden om den övriga författningsberedningen i anslutning till arbetarskyddet och om andra frågor som hör till dess verksamhetsområde. Dessutom har man tillsatt en delegation för arbetarskydd beträffande kemiska ämnen (statsrådets beslut 1214/1994) och en kemikaliedelegation (förordning 622/1990). Utgångspunkten är att de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna alltid ska delta i beredningen av ny lagstiftning om säkerhet och hälsa i arbetet via delegationerna, som medlem av en arbetsgrupp som särskilt tillsatts för ändamålet eller åtminstone som remissinstans.

För forsknings- och serviceverksamhet på arbetarskyddets och arbetshygienens område finns Arbetshälsoinstitutet, som är ett självständigt offentligt samfund. Bestämmelser om institutets verksamhet och finansiering finns i lag 159/1978. Till systemet för arbetsmiljö hör också arbetarskyddsfonden

(lag 407/1979), till vilken medel överförs i enlighet med 35 § i lagen om olycksfallsförsäkring. Arbetarskyddsfonden har till uppgift att bevilja medel för arbetarskyddsforskning, arbetarskyddsutbildning, inhämtande av kunskaper om arbetarskydd och information om arbetarskyddet samt för forskning, utbildning och information som går ut på att främja relationerna mellan arbetsgivarna och löntagarna i arbetslivet. Till fondens uppgifter hör också att understöda arbetarskyddscentralen.

Arbetsgivaren är enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skyldig att anmäla ett olycksfall i arbetet till försäkringsanstalten. Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund sammanställer och publicerar på basis av anmälningarna statistik över olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar.

Enligt den arbetarskyddsstrategi för social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde som social- och hälsovårdsministeriet publicerade 1998 (1998:10) är målet för social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde att upprätthålla och befrämja befolkningens arbets- och funktionsförmåga så att förtida utträde ur arbetslivet minskar. Det huvudsakliga målet med arbetarskyddsstrategin är att genom att påverka arbetsförhållandena bevara och främja arbetstagarnas hälsa, säkerhet och arbetsförmåga samt minska arbetsolyckor, yrkessjukdomar och andra arbetsrelaterade hälsoförluster. I detta syfte ska arbetsplatsernas förmåga, kunskaper och villighet att på eget initiativ sköta arbetarskyddsfrågor stärkas så att arbetstagarnas trivsel och produktiviteten i arbetet ökar. På samma sätt ska sakkunskaperna och resurserna inom arbetarskyddets distriktsförvaltning förbättras. Arbetarskyddsstrategin genomförs i nära samarbete med arbetsmarknadsparterna som en del av den nationella politiken, som regelbundet ska uppdateras. Hela arbetarskyddsförvaltningen verkar i ett europeiskt sammanhang för en god arbetsmiljö.

Kompletterande strategiska riktlinjer i fråga om arbetarskyddsstrategin för social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde ges årligen i statsbudgeten. Enligt de strategiska riktlinjerna under moment 33.13 i statsbudgeten för 2007 ska arbetarskyddsdistriktet i enlighet med de strategier som

sträcker sig till 2015 inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde påverka arbetsförhållandena så att målet är att upprätthålla arbetstagarnas hälsa, säkerhet och arbetsförmåga samt att förebygga olycksfall, yrkessjukdomar och andra hälsoskador till följd av arbete. Verksamheten stöder åtgärderna för att öka arbetslivets dragningskraft och främja befolkningens hälsa och funktionsförmåga.

### **3 Konventionens förhållande till gemenskapslagstiftningen**

Europeiska gemenskapernas system för arbetsmiljö grundar sig på rådets direktiv om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet 89/391/EEG (nedan, ramdirektivet om arbetarskydd). Enligt artikel 1 i ramdirektivet om arbetarskydd är syftet med direktivet att initiera åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet. För det ändamålet innehåller direktivet dels allmänna principer för förebyggande av yrkesbetingade risker, tryggnad av säkerhet och hälsa, eliminering av riskfaktorer och faktorer som kan förorsaka olycksfall, information till arbetstagare och deras företrädare, samråd, avvägd medverkan i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis samt utbildning av arbetstagarna, dels allmänna riktlinjer för genomförande av dessa principer. Ramdirektivet om arbetarskydd bygger i stor utsträckning på arbetsgivarens skyldigheter också om arbetstagarna även åläggs skyldigheter i artikel 13. Med stöd av ramdirektivet om arbetarskydd har det utfärdats flera särdirektiv bland annat om särskilda risker, användning av arbetsutrustning och särskilda arbetssituationer.

I gemenskapslagstiftningen finns inte sådana bestämmelser om till exempel nationella program, nationella system och politik som motsvarar konvention nr 187 och den rekommendation nr 197 som kompletterar den, utan systemet för arbetsmiljö bygger närmast på arbetsgivarens skyldigheter.

Kommissionen utfärdade i februari detta år ett meddelande om gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007-2012 (KOM (2007) 62 slut-

lig) till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Gemenskapens strategi för 2007-2012 är en fortlöpande, hållbar och enhetlig minskning av antalet arbetsolycksfall och arbetssjukdomar. Kommissionen anser att en minskning med 25 procent för 100 000 arbetstagare av antalet arbetsolycksfall bör ställas upp som allmänt mål i EU-27. För att nå målet föreslås i strategin bland annat följande: att utarbetandet och genomförandet av nationella strategier stöds, uppföljningen av framsteg som gjorts förbättras och en god arbetsmiljö främjas internationellt.

Den 25 juni 2007 antog Europeiska unionens råd en resolution om en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2007-2012 (2007/C145/01).

### **4 Ikraftträdande**

För den stat som ratificerar denna konvention träder konventionen i kraft tolv månader efter den dag då ratificeringen av konventionen har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör.

En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den då tio år förflutit från den dag då konventionen trätt i kraft internationellt genom att underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om uppsägningen. Uppsägningen får inte verkan förrän ett år efter den dag då den har registrerats. En medlemsstat som inte inom ett år efter utgången av nämnda tioårsperiod utnyttjar sin uppsägningsrätt, får säga upp konventionen efter varje period om tio år.

### **5 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning**

Enligt artikel 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga ska varje medlemsstat inom en viss tid efter den allmänna konferensen föra konventioner och rekommendationer som godkänts av den allmänna konferensen till behörigt statsorgan för lagstiftnings- och andra åtgärder. Konventionen och rekommendationen ska därför föreläggas riksdagen.

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs

riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande.

En bestämmelse i ett fördrag eller i någon annan internationell förpliktelse bör anses höra till området för lagstiftningen 1) om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, 2) om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 3) om det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 4) om det finns gällande bestämmelser i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om den i lag. På dessa grunder hör en bestämmelse i en internationell förpliktelse till området för lagstiftningen oberoende av om den står i strid med eller harmonierar med en bestämmelse som utfärdats genom lag i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd).

Som en del av detaljmotiveringen i denna proposition finns ett avsnitt som i detalj utreder förhållandet mellan konvention nr 187 och lagstiftningen i Finland. Bestämmelsen i artikel 2 i konventionen, enligt vilken en medlemsstat som ratificerar konventionen ska främja en fortlöpande förbättring av arbetsmiljön för att förhindra arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång genom att i samråd med arbetsgivarernas och arbetstagarnas mest representativa organisationer utveckla en nationell politik, ett nationellt system och ett nationellt program, hör enligt propositionen till området för lagstiftningen, eftersom bestämmelser om detta ingår i lagen om arbetarskyddsförvaltningen.

Bestämmelsen i artikel 3, enligt vilken varje medlemsstat ska främja och på alla rele-

vanta nivåer verka för arbetstagarnas rätt till en säker och hälsosam arbetsmiljö, hör till området för lagstiftningen, eftersom bestämmelser om detta ingår i arbetarskyddslagen, lagen om arbetarskyddsförvaltningen samt i lagen om företagshälsovård.

Konvention nr 187 innehåller inga sådana bestämmelser som står i konflikt med gällande lagstiftning. Konventionen innehåller inte heller några sådana bestämmelser som enligt rådande uppfattning ska utfärdas genom lag och som därmed skulle kräva lagstiftningsåtgärder.

Konvention nr 187 innehåller inga sådana bestämmelser som står i konflikt med grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. i den. Enligt regeringens uppfattning kan konventionen således antas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av konventionen godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

*att Riksdagen ska godkänna Internationella arbetsorganisationens konvention nr 187 om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö, 2006, som antagits vid den Internationella arbetskonferensen i Genève den 15 juni 2006, och*

*att Internationella arbetsorganisationens rekommendation nr 197 om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö, 2006, som antagits vid den Internationella arbetskonferensen i Genève den 15 juni 2006, ska beaktas i kommande lagstiftningsarbete i den mån det är ändamålsenligt och möjligt.*

Eftersom konventionen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

*Lagförslag*

## **Lag**

**om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö som hör till området för lagstiftningen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §  
De bestämmelser i den vid Internationella arbetskonferensen den 15 juni 2006 i Genève antagna konventionen nr 187 om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö, 2006, som hör till området för lagstiftningen

gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §  
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

---

Helsingfors den 21 december 2007

**Republikens President**

**TARJA HALONEN**

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

*Konventionstext***KONVENTION NR 187****OM ETT RAMVERK FÖR ATT FRÄMJA  
ARBETARSKYDD OCH ARBETSMILJÖ, 2006**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrå och samlats där till sitt nittiofemte möte den 31 maj 2006,

erkänner den globala omfattningen av arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång och behovet av ytterligare åtgärder för att minska dem och

erinrar om att skyddet av arbetstagare mot ohälsa, sjukdom och skada som orsakas av arbetet hör till de mål som Internationella arbetsorganisationen fastställt i sin stadga och

erkänner att arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång har negativ inverkan på produktiviteten och den ekonomiska och sociala utvecklingen och

beaktar paragraf III g) i Philadelphiadeklarationen, där det föreskrivs att Internationella arbetsorganisationen har en skyldighet att bland världens nationer främja program som ger tillräckligt skydd av liv och hälsa för arbetstagare i alla yrken och

tar hänsyn till ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och dess uppföljning, 1998 och

uppmärksammar 1981 års konvention (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1981 års rekommendation (nr 164) om arbetarskydd och arbetsmiljö samt andra ILO-instrument som berör ramverket för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö och

erinrar om att främjande av arbetarskydd

**CONVENTION NO 187****SUR LE CADRE PROMOTIONNEL  
POUR LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ AU  
TRAVAIL, 2006**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 31 mai 2006, en sa quatre-vingt-quinzième session;

Reconnaissant l'ampleur à l'échelle mondiale des lésions et maladies professionnelles et des décès imputables au travail et la nécessité de poursuivre l'action pour les réduire;

Rappelant que la protection des travailleurs contre les maladies générales ou professionnelles et les accidents résultant du travail figure parmi les buts de l'Organisation internationale du Travail tels qu'énoncés dans sa Constitution;

Reconnaissant que les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail nuisent à la productivité et au développement économique et social;

Notant le paragraphe III g) de la Déclaration de Philadelphie, qui prévoit que l'Organisation internationale du Travail a l'obligation solennelle de seconder la mise en œuvre, parmi les différentes nations du monde, de programmes propres à réaliser une protection adéquate de la vie et de la santé des travailleurs dans toutes les occupations;

Gardant à l'esprit la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi, 1998;

Notant la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, et la recommandation (n° 164) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, et les autres instruments de l'Organisation internationale du Travail pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail;

Rappelant que la promotion de la sécurité

och arbetsmiljö är en del av Internationella arbetsorganisationens agenda för arbete under anständiga villkor och

erinnrar om slutsatserna om ILO:s normverksamhet på arbetsmiljöområdet - en global strategi som antogs av Internationella arbetskonferensen vid dess nittioförsta möte år 2003, särskilt för att säkerställa att arbetarskydd och arbetsmiljö prioriteras på nationell nivå och

understryker vikten av att man fortlöpande främjar en nationell förebyggande arbetsmiljökultur och

har beslutat anta vissa förslag om säkerhet och hälsa i arbetet, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning, och

har beslutat att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention,

antar denna dag, den femtonde juni tvåtusensex, följande konvention, som kan kallas 2006 års konvention om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö.

## I. DEFINITIONER

### Artikel 1

I denna konvention avses med:

a) uttrycket *nationell politik* den nationella politik för arbetarskydd och arbetsmiljö som har utarbetats i enlighet med principerna i artikel 4 i 1981 års konvention (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö,

b) uttrycket *nationellt arbetsmiljösystem* eller *nationellt system* den infrastruktur som bildar den huvudsakliga ramen för genomförande av den nationella politiken och nationella arbetsmiljöprogram,

c) uttrycket *nationellt arbetsmiljöprogram* eller *nationellt program* varje nationellt program, som innefattar mål som skall uppnås inom en förutbestämd tidsram, prioriteringar och handlingsplaner och som är utformade för att förbättra arbetsmiljön, samt hjälpmedel för att bedöma framstegen,

et de la santé au travail est un élément du programme de l'Organisation internationale du Travail pour un travail décent pour tous;

Rappelant les conclusions concernant les activités normatives de l'OIT dans le domaine de la sécurité et de la santé au travail - une stratégie globale, adoptées par la Conférence internationale du Travail à sa 91e session (2003), en particulier en ce qui concerne le but de veiller à ce que la sécurité et la santé au travail bénéficient d'une priorité au niveau national;

Soulignant l'importance de promouvoir de façon continue une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et la santé au travail, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce quinzième jour de juin deux mille six, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail, 2006.

## I. DÉFINITIONS

### Article 1

Aux fins de la présente convention:

a) l'expression *politique nationale* désigne la politique nationale relative à la sécurité et la santé au travail et au milieu de travail définie conformément aux principes de l'article 4 de la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981;

b) l'expression *système national de sécurité et de santé au travail* ou *système national* désigne l'infrastructure qui constitue le cadre principal pour la mise en œuvre de la politique nationale et des programmes nationaux de sécurité et de santé au travail;

c) l'expression *programme national de sécurité et de santé au travail* ou *programme national* désigne tout programme national qui inclut des objectifs à réaliser selon un calendrier prédéterminé, des priorités et des moyens d'action établis en vue d'améliorer la sécurité et la santé au travail

d) uttrycket *nationell förebyggande arbetsmiljökultur* en kultur i vilken rätten till en säker och hälsosam arbetsmiljö respekteras på alla nivåer och där regering, arbetsgivare och arbetstagare aktivt medverkar till att trygga en säker och hälsosam arbetsmiljö genom ett system där rättigheter, ansvar och skyldigheter preciseras och där principen om förebyggande arbetsmiljöarbete har högsta prioritet.

## II. MÅL

### Artikel 2

1. Varje medlemsstat som ratificerar denna konvention skall främja en fortlöpande förbättring av arbetsmiljön för att förhindra arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång genom att i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer utveckla en nationell politik, ett nationellt system och ett nationellt program.

2. Varje medlemsstat skall vidta aktiva åtgärder för att fortlöpande skapa en säker och hälsosam arbetsmiljö genom ett nationellt system och nationella program för arbetstagarnas säkerhet och hälsa genom att beakta de principer som läggs fast i Internationella arbetsorganisationens (ILO:s) instrument och som är tillämpliga på ramverket för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö.

3. Varje medlemsstat skall i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer regelbundet överväga åtgärder som kan vidtas för att ratificera ILO:s tillämpliga arbetsmiljökonventioner.

## III. NATIONELL POLITIK

### Artikel 3

1. Varje medlemsstat skall främja en sä-

ainsi que des moyens permettant d'évaluer les progrès;

d) l'expression *culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé* désigne une culture où le droit à un milieu de travail sûr et salubre est respecté à tous les niveaux, où le gouvernement, les employeurs et les travailleurs s'emploient activement à assurer un milieu de travail sûr et salubre au moyen d'un système de droits, de responsabilités et d'obligations définis et où le principe de prévention se voit accorder la plus haute priorité.

## II. OBJECTIF

### Article 2

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention doit promouvoir l'amélioration continue de la sécurité et de la santé au travail pour prévenir les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail par le développement, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, d'une politique nationale, d'un système national et d'un programme national.

2. Tout Membre doit prendre des mesures actives en vue de réaliser progressivement un milieu de travail sûr et salubre au moyen d'un système national et de programmes nationaux de sécurité et de santé au travail, en tenant compte des principes énoncés dans les instruments de l'Organisation internationale du Travail (OIT) pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail.

3. Tout Membre doit, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, considérer périodiquement quelles mesures pourraient être prises pour ratifier les conventions pertinentes de l'OIT relatives à la sécurité et à la santé au travail.

## III. POLITIQUE NATIONALE

### Article 3

1. Tout Membre doit promouvoir un mi-

ker och hälsosam arbetsmiljö genom att utforma en nationell politik.

2. Varje medlemsstat skall främja och på alla relevanta nivåer verka för arbetstagarnas rätt till en säker och hälsosam arbetsmiljö.

3. Varje medlemsstat skall vid utformningen av sin nationella politik, mot bakgrund av nationella förhållanden och praxis och i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer, främja sådana grundläggande principer som att bedöma risker och hälsofaror i arbetet, bekämpa hälsorisker i arbetsmiljön vid källan och utarbeta en nationell förebyggande arbetsmiljökultur som omfattar information, samråd och utbildning.

#### IV. NATIONELLT SYSTEM

##### Artikel 4

1. Varje medlemsstat skall i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer fastställa, upprätthålla, fortlöpande utveckla och med jämna mellanrum revidera ett nationellt system för arbetsmiljö.

2. I det nationella systemet för arbetsmiljö skall bl.a. ingå följande:

a) lagar och förordningar, i tillämpliga fall kollektivavtal och eventuellt andra instrument som rör arbetsmiljön,

b) myndighet(er) eller organ som ansvarar för arbetsmiljöfrågor och som utses enligt nationell lag och praxis,

c) organisation som garanterar att nationella lagar och förordningar efterlevs, bl.a. inspektionssystem, och

d) arrangemang för att inom företaget främja samarbete mellan ledningen, arbetstagarna och deras representanter som ett väsentligt inslag i arbetsplatsrelaterade förebyggande åtgärder.

3. I det nationella systemet för arbetsmiljö skall i tillämpliga fall ingå följande:

a) ett nationellt/nationella rådgivande tre-

lieu de travail sûr et salubre, en élaborant à cette fin une politique nationale.

2. Tout Membre doit promouvoir et faire progresser, à tous les niveaux concernés, le droit des travailleurs à un milieu de travail sûr et salubre.

3. Lors de l'élaboration de sa politique nationale, tout Membre doit promouvoir, à la lumière des conditions et de la pratique nationales et en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, des principes de base tels que les suivants: évaluer les risques ou les dangers imputables au travail; combattre à la source les risques ou les dangers imputables au travail; et développer une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé, qui comprenne l'information, la consultation et la formation.

#### IV. SYSTÈME NATIONAL

##### Article 4

1. Tout Membre doit établir, maintenir, développer progressivement et réexaminer périodiquement un système national de sécurité et de santé au travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

2. Le système national de sécurité et de santé au travail doit inclure, entre autres:

a) la législation, les accords collectifs le cas échéant, et tout autre instrument pertinent en matière de sécurité et de santé au travail;

b) une autorité ou un organisme, ou des autorités ou des organismes, responsables aux fins de la sécurité et de la santé au travail, désignés conformément à la législation et à la pratique nationales;

c) des mécanismes visant à assurer le respect de la législation nationale, y compris des systèmes d'inspection;

d) des mesures pour promouvoir, au niveau de l'établissement, la coopération entre la direction, les travailleurs et leurs représentants, en tant qu'élément essentiel de prévention en milieu de travail.

3. Le système national de sécurité et de santé au travail doit inclure, s'il y a lieu:

a) un organe tripartite consultatif national

partsorgan som har hand om arbetsmiljöfrågor,

b) informations- och rådgivningstjänster för arbetsmiljöfrågor,

c) tillhandahållande av utbildning i arbetsmiljöfrågor,

d) företagshälsovård enligt nationell lag och praxis,

e) arbetsmiljöforskning,

f) en organisation för insamling och analys av data om arbetsskador och arbetssjukdomar, med beaktande av tillämpliga ILO-instrument,

g) bestämmelser om samarbete med berörda system för försäkring eller social trygghet som omfattar arbetsskador och arbetssjukdomar, och

h) inrättning för stöd till en fortlöpande förbättring av arbetsmiljön i mikroföretag, små och medelstora företag och den informella ekonomin.

## V. NATIONELLT PROGRAM

### Artikel 5

1. Varje medlemsstat skall i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas mest representativa organisationer utforma, genomföra, övervaka, utvärdera och med jämna mellanrum revidera ett nationellt arbetsmiljöprogram.

2. Det nationella programmet skall

a) främja utvecklingen av en nationell förebyggande arbetsmiljökultur,

b) medverka till skyddet av arbetstagare genom att så långt det rimligen låter sig göra och i enlighet med nationell lag och praxis avlägsna eller minimera arbetsrelaterade risker för att förebygga arbetsskador, arbetssjukdomar och arbetsolycksfall med dödlig utgång och främja säkerhet och hälsa på arbetsplatsen,

c) utformas och revideras på grundval av

ou des organes tripartites consultatifs nationaux compétents en matière de sécurité et de santé au travail;

b) des services d'information et des services consultatifs en matière de sécurité et de santé au travail;

c) l'offre d'une formation en matière de sécurité et de santé au travail;

d) des services de santé au travail conformément à la législation et à la pratique nationales;

e) la recherche en matière de sécurité et de santé au travail;

f) un mécanisme de collecte et d'analyse des données sur les lésions et maladies professionnelles tenant compte des instruments pertinents de l'OIT;

g) des dispositions en vue d'une collaboration avec les régimes d'assurance ou de sécurité sociale couvrant les lésions et maladies professionnelles;

h) des mécanismes de soutien pour l'amélioration progressive des conditions de sécurité et de santé au travail dans les micro-entreprises, les petites et moyennes entreprises et l'économie informelle.

## V. PROGRAMME NATIONAL

### Article 5

1. Tout Membre doit élaborer, mettre en œuvre, contrôler, évaluer et réexaminer périodiquement un programme national de sécurité et de santé au travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

2. Le programme national doit:

a) promouvoir le développement d'une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé;

b) contribuer à la protection des travailleurs en éliminant ou en réduisant au minimum, dans la mesure où cela est raisonnable et pratiquement réalisable, les dangers et les risques liés au travail, conformément à la législation et à la pratique nationales, en vue de prévenir les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail et de promouvoir la sécurité et la santé sur le lieu de travail;

c) être élaboré et réexaminé sur la base

en analys av det nationella läget när det gäller arbetsmiljön inklusive en analys av det nationella systemet för arbetsmiljöfrågor,

d) innefatta mål och indikatorer på framsteg, och

e) så långt möjligt stödjas av andra kompletterande nationella program och planer som skall medverka till att en säker och hälsosam arbetsmiljö successivt uppnås.

3. Det nationella programmet skall ges bred publicitet och så långt möjligt stödjas och främjas av de högsta nationella myndigheterna.

## VI. SLUTBESTÄMMELSER

### Artikel 6

Denna konvention innebär inte någon ändring i någon av internationella arbetsorganisationen antagen konvention eller rekommendation.

### Artikel 7

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

### Artikel 8

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje annan medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

### Artikel 9

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den sedan tio år har förflutit från den dag då konven-

d'une analyse de la situation nationale en matière de sécurité et de santé au travail comportant une analyse du système national de sécurité et de santé au travail;

d) comporter des objectifs, des cibles et des indicateurs de progrès;

e) être soutenu, si possible, par d'autres programmes et plans nationaux complémentaires qui aideront à atteindre progressivement l'objectif d'un milieu de travail sûr et salubre.

3. Le programme national doit être largement diffusé et, dans la mesure du possible, appuyé et lancé par les plus hautes autorités nationales.

## VI. DISPOSITIONS FINALES

### Article 6

La présente convention ne porte révision d'aucune convention ou recommandation internationale du travail.

### Article 7

Les ratifications formelles de la présente convention sont communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement.

### Article 8

1. La présente convention ne lie que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification a été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entre en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres ont été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entre en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date de l'enregistrement de sa ratification.

### Article 9

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de

tionen först träder i kraft, genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. En sådan uppsägning får inte verkan förrän ett år efter den dag då den har registrerats.

2. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention och som inte inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, skall vara bunden för ytterligare en period om tio år och kan därefter säga upp konventionen inom det första året av varje ny tioårsperiod på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

#### Artikel 10

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som har tagits emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikation som har tagits emot, skall han fästa deras uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

#### Artikel 11

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats.

#### Artikel 12

När Internationella arbetsbyråns styrelse finner det nödvändigt, skall den lämna Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och överväga om det finns anledning att föra upp frågan

la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement. La dénonciation ne prend effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans l'année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne se prévaut pas de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention dans la première année de chaque nouvelle période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

#### Article 10

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifie à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui sont communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification communiquée, le Directeur général appelle l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

#### Article 11

Le Directeur général du Bureau international du Travail communique au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et dénonciations enregistrées.

#### Article 12

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Con-

om att revidera den på konferensens dagordning.

#### Artikel 13

1. Om konferensen antar en ny konvention varigenom denna konvention revideras, och den nya konventionen inte föreskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen anses i sig innebära omedelbar uppsägning av den här konventionen, utan hinder av bestämmelserna i artikel 9 ovan, om och när den nya konventionen har trätt i kraft,

b) från den dag då den nya reviderade konventionen träder i kraft, denna konvention upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte den nya reviderade konventionen.

#### Artikel 14

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.

férence la question de sa révision.

#### Article 13

1. Au cas où la Conférence adopte une nouvelle convention portant révision de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention n'en dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraîne de plein droit, nonobstant l'article 9 ci-dessus, la dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesse d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeure en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

#### Article 14

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

*Rekommenda-  
tionstext***REKOMMENDATION NR 197****OM ETT RAMVERK FÖR ATT FRÄM-  
JA ARBETARSKYDD OCH ARBETS-  
MILJÖ, 2006**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där till sitt nittiofemte möte den 31 maj 2006,

har beslutat anta vissa förslag om hälsa och säkerhet i arbetet, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning, och

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar 2006 års konvention om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö (nedan kallad "konventionen"),

antar denna dag, den femtonde juni 2006, följande rekommendation, som kan kallas 2006 års rekommendation om ett ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö.

**I. NATIONELL POLITIK**

1. Den nationella politik som formuleras i artikel 3 i konventionen bör beakta del II i 1981 års konvention (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö och de rättigheter och skyldigheter och det ansvar som vilar på arbetstagare, arbetsgivare och regeringar enligt den konventionen.

**II. NATIONELLT SYSTEM**

2. I medlemsstaternas arbete med att fastställa, upprätthålla, fortlöpande utveckla och med jämna mellanrum revidera det na-

**RECOMMANDATION NO 197****SUR LE CADRE PROMOTIONNEL  
POUR LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ AU  
TRAVAIL, 2006**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 31 mai 2006, en sa quatre-vingt-quinzième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et la santé au travail, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation complétant la convention sur le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail, 2006 (ci-après "la convention"),

adopte, ce quinzième jour de juin deux mille six, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail, 2006.

**I. POLITIQUE NATIONALE**

1. La politique nationale élaborée en vertu de l'article 3 de la convention devrait tenir compte de la partie II de la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, ainsi que des droits, obligations et responsabilités pertinents des travailleurs, des employeurs et des gouvernements figurant dans cette convention.

**II. SYSTÈME NATIONAL**

2. Lors de l'établissement, du maintien, du développement progressif et du réexamen périodique du système national de sécurité

tionella systemet för arbetsmiljö enligt artikel 1 b i konventionen

a) bör de beakta ILO-instrument som berör ramverket för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö och som finns förtecknade i bilagan till denna rekommendation, särskilt 1981 års konvention (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1947 års konvention (nr 81) om arbetsinspektion samt 1969 års konvention (nr 129) om yrkesinspektion (jordbruk), och

b) kan de även låta andra berörda parter delta i de samråd som föreskrivs i artikel 4.1 i konventionen.

3. För att förebygga arbetsskador, arbetsjukdomar och arbetsolyckor med dödlig utgång bör det nationella systemet föreskriva lämpliga åtgärder för skydd av alla arbetstagare, särskilt sådana i högrisksektorer och utsatta arbetstagare såsom de som arbetar i den informella ekonomin, migrerande arbetstagare och ungdomar.

4. Medlemsstater bör vidta åtgärder för att skydda säkerhet och hälsa för arbetstagare av båda könen, bl.a. deras reproduktiva hälsa.

5. I arbetet med att främja en nationell förebyggande arbetsmiljökultur enligt artikel 1 d i konventionen bör medlemsstater sträva efter att

a) på arbetsplatserna och bland allmänheten höja medvetenheten om arbetsmiljön genom nationella kampanjer som i tillämpliga fall bör kopplas till initiativ på arbetsplatserna och internationellt,

b) främja verksamhet för tillhandahållande av utbildning om arbetsmiljön, särskilt för företagsledning, arbetsledare, arbetstagare och deras representanter samt regeringstjänstemän som ansvarar för säkerhet och hälsa,

c) införa arbetsmiljökoncept och, i tillämpliga fall, behörighet i program för utbildning och yrkesutbildning,

et de santé au travail défini à l'article 1 b) de la convention, les Membres:

a) devraient tenir compte des instruments de l'Organisation internationale du Travail (OIT) pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail énumérés dans l'annexe à la présente recommandation, en particulier la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, la convention (n° 81) sur l'inspection du travail, 1947, et la convention (n° 129) sur l'inspection du travail (agriculture), 1969;

b) peuvent étendre les consultations prévues à l'article 4 (1) de la convention à d'autres parties intéressées.

3. En vue de la prévention des lésions et maladies professionnelles et des décès imputables au travail, le système national devrait prévoir des mesures appropriées pour la protection de tous les travailleurs, en particulier les travailleurs dans les secteurs à haut risque ainsi que les travailleurs vulnérables, tels que ceux de l'économie informelle, les travailleurs migrants et les jeunes travailleurs.

4. Les Membres devraient prendre des mesures pour protéger la sécurité et la santé des travailleurs, hommes et femmes, y compris leur santé génésique.

5. Dans le cadre de la promotion d'une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé telle que définie à l'article 1 d) de la convention, les Membres devraient chercher:

a) à accroître la sensibilisation, au niveau du lieu de travail et dans le public, aux questions de sécurité et de santé au travail par des campagnes nationales, liées, le cas échéant, aux initiatives sur le lieu de travail et aux initiatives internationales;

b) à promouvoir des mécanismes permettant de dispenser l'éducation et la formation à la sécurité et à la santé au travail, en particulier pour la direction, les cadres, les travailleurs et leurs représentants et les fonctionnaires chargés de la sécurité et de la santé;

c) à introduire les notions et, s'il y a lieu, les compétences en matière de sécurité et de santé au travail dans les programmes d'enseignement et de formation professionnelle;

d) underlätta utbyte av arbetsmiljöstatistik och data mellan berörda myndigheter, arbetsgivare, arbetstagare och deras representanter,

e) lämna information och råd till arbetsgivare och arbetstagare och deras respektive organisationer samt främja eller underlätta samarbete mellan dem för att så långt det rimligen låter sig göra utesluta eller minimera arbetsrelaterade risker och faror,

f) verka för att åtgärdsprogram för arbetsmiljön och skyddskommittéer inrättas på arbetsplatserna och att skyddsombud utses enligt nationell lag och praxis, och

g) ta itu med mikroföretagens och de små och medelstora företagens och entreprenörernas problem med genomförande av åtgärdsprogram och förordningar som rör arbetsmiljön enligt nationell lag och praxis.

6. Medlemsstater bör främja metoder för att hantera arbetsmiljöfrågor som den som beskrivs i ILO:s Riktlinjer gällande ledningssystem för arbetsmiljön (ILO-OSH 2001).

### III. NATIONELLT PROGRAM

7. Det nationella arbetsmiljöprogram som nämns i artikel 1 c i konventionen bör bygga på principer för bedömning och hantering av hälsofaror och risker, särskilt på arbetsplatsnivå.

8. Det nationella programmet bör identifiera prioriterade insatser, och dessa bör omprövas och uppdateras med jämna mellanrum.

9. Medlemsstater kan även låta andra berörda parter delta i de samråd som före-

d) à faciliter l'échange de statistiques et de données sur la sécurité et la santé au travail entre les autorités compétentes, les employeurs, les travailleurs et leurs représentants;

e) à donner des informations et des conseils aux employeurs et aux travailleurs et à leurs organisations respectives et à promouvoir ou faciliter la coopération entre eux en vue d'éliminer ou de réduire au minimum, dans la mesure où cela est raisonnable et pratiquement réalisable, les dangers et les risques liés au travail;

f) à promouvoir, au niveau du lieu de travail, l'instauration de politiques en matière de sécurité et de santé au travail, la création de comités conjoints de sécurité et de santé et la désignation de représentants des travailleurs en matière de sécurité et de santé au travail, conformément à la législation et à la pratique nationales;

g) à s'attaquer aux contraintes que connaissent les micro-entreprises et les petites et moyennes entreprises de même que les sous-traitants dans la mise en œuvre des politiques et de la réglementation en matière de sécurité et de santé au travail, conformément à la législation et à la pratique nationales.

6. Les Membres devraient promouvoir une approche systémique de la gestion de la sécurité et de la santé au travail, telle que celle exposée dans les Principes directeurs concernant les systèmes de gestion de la sécurité et de la santé au travail (ILO-OSH 2001).

### III. PROGRAMME NATIONAL

7. Le programme national de sécurité et de santé au travail défini à l'article 1 c) de la convention devrait être basé sur les principes de l'évaluation et de la gestion des dangers et des risques, en particulier au niveau du lieu de travail.

8. Le programme national devrait identifier les priorités d'action, qui devraient être réexaminées et mises à jour périodiquement.

9. Lors de l'élaboration et du réexamen du programme national, les Membres peuvent

skrivs i artikel 5.1 i konventionen när de utformar och omprövar det nationella programmet.

10. För genomförande av artikel 5 i konventionen bör det nationella programmet aktivt främja förebyggande åtgärder på arbetsplatsen och verksamhet där även arbetsgivare, arbetstagare och deras representanter medverkar.

11. Det nationella arbetsmiljöprogrammet bör i tillämpliga fall samordnas med andra nationella program och planer, t.ex. sådana som rör folkhälsa och ekonomisk utveckling.

12. Medlemsstater bör när de utformar och omprövar det nationella programmet beakta ILO:s instrument som berör det ramverk för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö som förtecknas i bilagan till denna rekommendation, utan att det påverkar deras förpliktelser enligt konventioner som de har ratificerat.

#### IV. NATIONELL PROFIL

13. Medlemsstater bör utarbeta och regelbundet uppdatera en nationell profil som sammanfattar arbetsmiljöläget och de framsteg som gjorts för att uppnå en säker och sund arbetsmiljö. Profilen bör användas som en grund för att utforma och revidera det nationella programmet.

14. (1) Den nationella arbetsmiljöprofilen bör där så är tillämpligt innefatta följande:

a) lagar och förordningar, i tillämpliga fall kollektivavtal och eventuellt andra instrument som rör arbetsmiljön,

b) myndighet(er) eller organ som ansvarar för arbetsmiljöfrågor och som utses enligt nationell lag och praxis,

c) organ som garanterar att nationella la-

étendre les consultations prévues à l'article 5 (1) de la convention à d'autres parties intéressées.

10. En vue de donner effet aux dispositions de l'article 5 de la convention, le programme national devrait promouvoir activement des mesures et activités de prévention sur le lieu de travail comportant la participation des employeurs, des travailleurs et de leurs représentants.

11. Le programme national de sécurité et de santé au travail devrait être coordonné, s'il y a lieu, avec les autres programmes et plans nationaux tels que ceux concernant la santé publique et le développement économique.

12. Lors de l'élaboration et du réexamen du programme national, les Membres devraient tenir compte des instruments de l'OIT pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail dont la liste figure en annexe à la présente recommandation, sans préjudice des obligations qui leur incombent au titre des conventions qu'ils ont ratifiées.

#### IV. PROFIL NATIONAL

13. Les Membres devraient établir et mettre à jour de façon régulière un profil national qui dresse un bilan de la situation existante en matière de sécurité et de santé au travail, ainsi que des progrès accomplis en vue de réaliser un milieu de travail sûr et salubre. Ce profil devrait servir de base à l'élaboration et au réexamen du programme national.

14. (1) Le profil national de sécurité et de santé au travail devrait, le cas échéant, inclure des informations sur les éléments suivants:

a) la législation, les accords collectifs le cas échéant, et tout autre instrument pertinent en matière de sécurité et de santé au travail;

b) l'autorité ou l'organisme, ou les autorités ou les organismes, responsables aux fins de la sécurité et de la santé au travail, désignés conformément à la législation et à la pratique nationales;

c) les mécanismes visant à assurer le re-

gar och förordningar efterlevs, bl.a. inspektionssystem,

d) arrangemang för att inom företaget främja samarbete mellan ledningen, arbetstagarna och deras representanter som ett väsentligt inslag i arbetsplatsrelaterade förebyggande åtgärder,

e) det/de nationella trepartsorgan som har hand om arbetsmiljöfrågor,

f) informations- och rådgivningstjänster för arbetsmiljöfrågor,

g) tillhandahållande av utbildning i arbetsmiljöfrågor,

h) företagshälsovård enligt nationell lag och praxis,

i) arbetsmiljöforskning,

j) organ för insamling och analys av data om skador och sjukdomar i arbetet och orsakerna till dessa, med beaktande av tillämpliga ILO-instrument,

k) bestämmelser om samarbete med berörda system för försäkring eller social trygghet som täcker arbetsskador och arbetssjukdomar, och

l) verksamhet för stöd till en fortlöpande förbättring av arbetsmiljön i mikroföretag, små och medelstora företag och den informella ekonomin.

(2) Den nationella arbetsmiljöprofilen bör dessutom i tillämpliga fall innefatta information om följande:

a) organ för samordning och samarbete på nationell nivå och i företagen, bl.a. ett nationellt organ för programöversyn,

b) tekniska normer, handlingsregler och riktlinjer för arbetsmiljön,

c) arrangemang för utbildning och höjande av medvetenheten, bl.a. initiativ till främjande,

d) specialiserade tekniska, medicinska och vetenskapliga institutioner med kopplingar till olika aspekter på arbetsmiljön, bl.a. forskningsinstitut och laboratorier som sysslar med arbetsmiljö,

spect de la législation nationale, y compris les systèmes d'inspection;

d) les mesures pour promouvoir, au niveau de l'établissement, la coopération entre la direction, les travailleurs et leurs représentants, en tant qu'élément essentiel de prévention en milieu de travail;

e) l'organe tripartite consultatif national ou les organes tripartites consultatifs nationaux compétents en matière de sécurité et de santé au travail;

f) les services d'information et les services consultatifs en matière de sécurité et de santé au travail;

g) l'offre d'une formation en matière de sécurité et de santé au travail;

h) les services de santé au travail conformément à la législation et à la pratique nationales;

i) la recherche en matière de sécurité et de santé au travail;

j) le mécanisme de collecte et d'analyse des données sur les lésions et maladies professionnelles et leurs causes, tenant compte des instruments pertinents de l'OIT;

k) les dispositions prises en vue d'une collaboration avec les régimes d'assurance ou de sécurité sociale couvrant les lésions et maladies professionnelles;

l) les mécanismes de soutien pour l'amélioration progressive des conditions de sécurité et de santé au travail dans les micro-entreprises, les petites et moyennes entreprises et l'économie informelle.

(2) En outre, le profil national de sécurité et de santé devrait, s'il y a lieu, inclure des informations sur les éléments suivants:

a) les mécanismes de coordination et de collaboration au niveau national et au niveau de l'entreprise, y compris les mécanismes de réexamen du programme national;

b) les normes techniques, recueils de directives pratiques et principes directeurs sur la sécurité et la santé au travail;

c) les dispositifs d'éducation et de sensibilisation, y compris les initiatives à caractère promotionnel;

d) les organismes techniques, médicaux et scientifiques spécialisés ayant des liens avec divers aspects de la sécurité et de la santé au travail, y compris les instituts de recherche et les laboratoires qui s'occupent

e) personal som arbetar på arbetsmiljöområdet, som inspektörer, tjänstemän på arbetsmiljöområdet, läkare inom företagshälsövrården och yrkeshygieniker,

f) statistik om arbetsrelaterade skador och sjukdomar,

g) åtgärdsprogram för arbetsmiljön och program som drivs av arbetsmarknadens parter,

h) regelbunden eller fortlöpande verksamhet på arbetsmiljöområdet, bl.a. internationellt samarbete,

i) finansiella resurser och budgetmedel för arbetsmiljöfrågor, och

j) i mån av tillgång, data om demografi, läskunnighet, ekonomi och sysselsättning samt eventuell annan tillämplig information.

## V. INTERNATIONELLT SAMARBETE OCH INFORMATIONsutbyte

15. Internationella arbetsorganisationen bör:

a) underlätta internationellt tekniskt samarbete i arbetsmiljöfrågor med sikte på att stödja länder, särskilt utvecklingsländer, för att

(i) stärka deras kapacitet att utforma och upprätthålla en nationell förebyggande arbetsmiljökultur,

(ii) främja en strategi som bygger på ett styrsystem för arbetsmiljön, och

(iii) främja ratifikation, när det gäller konventioner, och genomförande av de ILO-instrument som berör ramverket för att främja arbetarskydd och arbetsmiljö och som förtecknas i bilagan till denna rekommendation,

b) underlätta informationsutbyte om nationella åtgärdsprogram enligt artikel 1 a i konventionen, om nationella system och arbetsmiljöprogram, bl.a. god praxis och innovativa strategier, och om kartläggning av

de säkerhet och hälsa på arbetet;

e) le personnel engagé dans le secteur de la sécurité et de la santé au travail, comme les inspecteurs, les préposés à la sécurité et à la santé, et les médecins et hygiénistes du travail;

f) les statistiques des lésions et maladies professionnelles;

g) les politiques et programmes des organisations d'employeurs et de travailleurs en matière de sécurité et de santé au travail;

h) les activités régulières ou en cours en rapport avec la sécurité et la santé au travail, y compris la collaboration internationale;

i) les ressources financières et budgétaires en matière de sécurité et de santé au travail;

j) les données disponibles portant sur la démographie, l'alphabétisation, l'économie et l'emploi, ainsi que toute autre information utile.

## V. COOPÉRATION INTERNATIONALE ET ÉCHANGE INTERNATIONAL D'INFORMATIONS

15. L'Organisation internationale du Travail devrait:

a) faciliter la coopération technique internationale dans le domaine de la sécurité et de la santé au travail dans le but d'aider les pays, en particulier les pays en développement, aux fins de:

(i) renforcer leurs capacités pour établir et maintenir une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé;

(ii) promouvoir une approche systémique de gestion de la sécurité et de la santé au travail;

(iii) promouvoir la ratification, s'agissant des conventions, et l'application des instruments de l'OIT pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail dont la liste figure en annexe à la présente recommandation;

b) faciliter l'échange d'informations sur les politiques nationales au sens de l'article 1 a) de la convention, sur les systèmes et programmes nationaux de sécurité et de santé au travail, y compris sur les bonnes

nya och förutsedda risker på arbetsplatsen, och

c) ge information om framsteg som gjorts för att skapa en säker och hälsosam arbetsmiljö.

pratiques et les approches novatrices, et sur l'identification des dangers et risques nouveaux et émergents sur le lieu de travail;

c) fournir des informations sur les progrès accomplis en vue de réaliser un milieu de travail sûr et salubre.

## VI. UPPDATERING AV BILAGAN

16. Internationella arbetsbyråns styrelse bör ompröva och uppdatera bilagan till denna rekommendation. En reviderad bilaga som fastställs på detta sätt skall antas av styrelsen och skall ersätta den tidigare bilagan, sedan Internationella arbetsorganisationen har skickat ut den till sina medlemsstater.

## VI. MISE À JOUR DE L'ANNEXE

16. L'annexe à la présente recommandation devrait être réexaminée et mise à jour par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail. Toute nouvelle annexe ainsi établie sera adoptée par le Conseil d'administration et remplacera l'annexe précédente après sa communication aux Membres de l'Organisation internationale du Travail.

## BILAGA

### INTERNATIONELLA ARBETSORGANISATIONENS INSTRUMENT SOM BERÖR RAMVERKET FÖR ATT FRÄMJA ARBETARSKYDD OCH ARBETSMILJÖ

#### I. KONVENTIONER

Konvention (nr 81) om arbetsinspektion, 1947

Konvention (nr 115) om strålskydd, 1960

Konvention (nr 120) om hygien (handels- och kontorsverksamhet), 1964

Konvention (nr 121) om förmåner vid yrkesskada, 1964

Konvention (nr 129) om yrkesinspektion (jordbruk), 1969

Konvention (nr 139) om yrkescancer, 1974

Konvention (nr 148) om luftföroreningar, buller och vibrationer, 1977

Konvention (nr 152) om arbetarskydd vid hamnarbete, 1979

## ANNEXE

### INSTRUMENTS DE L'ORGANISATION INTERNATIONALE DU TRAVAIL PERTINENTS POUR LE CADRE PROMOTIONNEL POUR LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ AU TRAVAIL

#### I. CONVENTIONS

Convention (n° 81) sur l'inspection du travail, 1947

Convention (n° 115) sur la protection contre les radiations, 1960

Convention (n° 120) sur l'hygiène (commerce et bureaux), 1964

Convention (n° 121) sur les prestations en cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles, 1964

Convention (n° 129) sur l'inspection du travail (agriculture), 1969

Convention (n° 139) sur le cancer professionnel, 1974

Convention (n° 148) sur le milieu de travail (pollution de l'air, bruit et vibrations), 1977

Convention (n° 152) sur la sécurité et l'hygiène dans les manutentions portuaires, 1979

Konventionen (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1981  
 Konvention (nr 161) om företagshälsovård, 1985  
 Konvention (nr 162) om säkerhet vid användning av asbest, 1986  
 Konvention (nr 167) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete, 1988  
 Konvention (nr 170) om säkerhet vid användning av kemiska produkter i arbetslivet, 1990  
 Konvention (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin, 1993  
 Konvention (nr 176) om arbetarskydd i gruvor, 1995  
 1995 års protokoll till konventionen (nr 81) om arbetsinspektion, 1947  
 Konvention (nr 184) om arbetarskydd i lantbruket, 2001  
 2002 års protokoll till konventionen (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1981

## II. REKOMMENDATIONER

Rekommendation (nr 81) om arbetsinspektion, 1947  
 Rekommendation (nr 82) om arbetsinspektion (gruvdrift och transport), 1947  
 Rekommendation (nr 97) om skydd för arbetstagares hälsa, 1953  
 Rekommendation (nr 102) om välfärdsanordningar för arbetstagare, 1956  
 Rekommendation (nr 114) om strålskydd, 1960  
 Rekommendation (nr 115) om arbetstagar-  
 nas bostadsförsörjning, 1961  
 Rekommendation (nr 120) om hygien (handels- och kontorsverksamhet), 1964  
 Rekommendation (nr 121) om förmåner vid yrkesskada, 1964  
  
 Rekommendation (nr 133) om yrkesinspektion (jordbruk), 1969  
 Rekommendation (nr 147) om yrkescancer, 1974  
 Rekommendation (nr 156) om luftföroreningar, buller och vibration, 1977  
  
 Rekommendation (nr 160) om arbetarskydd vid hamnarbete, 1979

Convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981  
 Convention (n° 161) sur les services de santé au travail, 1985  
 Convention (n° 162) sur l'amiante, 1986  
  
 Convention (n° 167) sur la sécurité et la santé dans la construction, 1988  
 Convention (n° 170) sur les produits chimiques, 1990  
  
 Convention (n° 174) sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993  
 Convention (n° 176) sur la sécurité et la santé dans les mines, 1995  
 Protocole de 1995 relatif à la convention (no 81) sur l'inspection du travail, 1947  
 Convention (n° 184) sur la sécurité et la santé dans l'agriculture, 2001  
 Protocole de 2002 relatif à la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981

## II. RECOMMANDATIONS

Recommandation (n° 81) sur l'inspection du travail, 1947  
 Recommandation (n° 82) sur l'inspection du travail (mines et transports), 1947  
 Recommandation (n° 97) sur la protection de la santé des travailleurs, 1953  
 Recommandation (n° 102) sur les services sociaux, 1956  
 Recommandation (n° 114) sur la protection contre les radiations, 1960  
 Recommandation (n° 115) sur le logement des travailleurs, 1961  
 Recommandation (n° 120) sur l'hygiène (commerce et bureaux), 1964  
 Recommandation (n° 121) sur les prestations en cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles, 1964  
 Recommandation (n° 133) sur l'inspection du travail (agriculture), 1969  
 Recommandation (n° 147) sur le cancer professionnel, 1974  
 Recommandation (n° 156) sur le milieu de travail (pollution de l'air, bruit et vibrations), 1977  
 Recommandation (n° 160) sur la sécurité et l'hygiène dans les manutentions portuaires, 1979

Rekommendation (nr 164) om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1981  
 Rekommendation (nr 171) om företagshälsosvård, 1985  
 Rekommendation (nr 172) om säkerhet vid användning av asbest, 1986  
 Rekommendation (nr 175) om säkerhet och hälsa vid bygnads- och anläggningsarbete, 1988  
 Rekommendation (nr 177) om säkerhet vid användning av kemiska produkter i arbetslivet, 1990  
 Rekommendation (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin, 1993  
 Rekommendation (nr 183) om arbetarskydd i gruvor, 1995  
 Rekommendation (nr 192) om arbetarskydd i lantbruket, 2001  
 Rekommendation (nr 194) om förteckning över arbetssjukdomar, 2002

Recommandation (n° 164) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981  
 Recommandation (n° 171) sur les services de santé au travail, 1985  
 Recommandation (n° 172) sur l'amiante, 1986  
 Recommandation (n° 175) sur la sécurité et la santé dans la construction, 1988  
 Recommandation (n° 177) sur les produits chimiques, 1990  
 Recommandation (n° 181) sur la prévention des accidents industriels majeurs, 1993  
 Recommandation (n° 183) sur la sécurité et la santé dans les mines, 1995  
 Recommandation (n° 192) sur la sécurité et la santé dans l'agriculture, 2001  
 Recommandation (n° 194) sur la liste des maladies professionnelles, 2002